

Teza: odpowiedzialność dyscyplinarna radcy prawnego wykonującego zawód adwokata

Wykonywanie zawodu adwokata przez osobę niewykonyującą zawodu radcy prawnego ale wpisaną na listę radców prawnych nie zwalnia od odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Sygn. akt WO-145 /18

ORZECZENIE

z dnia 23 listopada 2018 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędziowie:

Protokolant:

SWSD Dorota Szubielska /sprawozdawca/

SWSD Elżbieta Gajda-Krynicka SWSD Rafał Ziemiński

Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Sławomira Pilipca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2018 r. odwołań: z dnia 5 września 2018 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Wałbrzychu oraz z dnia 7 września 2018 r. Ministra Sprawiedliwości wniesionych na niekorzyść obwinionego radcy prawnego K. B. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Wałbrzychu z dnia 20 sierpnia 2018 r. sygn. akt OSD 8/18 o umorzeniu postępowania wobec obwinionego K. B.:

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w Wałbrzychu do ponownego rozpoznania,

2.

rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego w wysokości 1.000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc) pozostawia Sądowi I instancji.

UZASADNIENIE

OSD OIRP w Wałbrzychu orzeczeniem z dnia 20 sierpnia 2018 r. na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 74¹ ustawy z dn. 06.07.1982 o radcach prawnych w zw. z art. 17§1 pkt. 7 kpk, oraz art. 414 §1 kpk umorzył postępowanie wobec obwinionego K. B., a kosztami postępowania obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych w Wałbrzychu.

Odwołania od orzeczenia wnieśli na niekorzyść obwinionego: Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego QIRP w Wałbrzychu oraz Minister Sprawiedliwości, zaskarżając orzeczenie OSD w całości pod zarzutem naruszenia:

1)

art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawnych przez błędne przyjęcie, że radca prawny, który zawiesił swoją działalność jako radca prawny nie podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu, bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych;

2)

przepisów postępowania, które miało wpływ na rozstrzygnięcie, tj. art 17 §1 pkt 7 KpK w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, przez jego błędne zastosowanie i umorzenie postępowania w sytuacji, gdy czyn radcy prawnego K. B. zawiera znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby nie zostało prawomocnie zakończone, ani wcześniej wszczęte nie toczy się.

Odwołujący się zażądali uchylecia zaskarżonego orzeczenia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania OSD OIRP w Wałbrzychu.

WSD KIRP zważył, co następuje:

Wszystkie podniesione w odwołaniach zarzuty okazały się zasadne szczególnie w sytuacji, gdy czyn obwinionego nie był kwestionowany. Obwiniony w dniu 19 maja 2015 r. kierując samochodem osobowym, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez rażące niedostosowanie prędkości pojazdu do warunków drogowych oraz nie zachował szczególnej ostrożności przed wjazdem na skrzyżowanie z podporządkowaną drogą gminną, w wyniku czego doprowadził do zderzenia prowadzonego samochodu z samochodem kierowanym przez osobę włączającą się do ruchu, która w wyniku tego zderzenia doznała licznych obrażeń ze skutkiem śmiertelnym. Wniosek o ukaranie dotyczył udziału radcy prawnego K. B. w wypadku samochodowym, w wyniku którego zginęła jedna osoba.

OSD rozpoznając sprawę ustalił zdaniem tego Sądu istotną okoliczność, której nie sprawdził Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, a mianowicie, że K. B. z dniem 1.01.2009 r. zawiesił swoją działalność jako radca prawny, gdyż w tym czasie podjął działania i rozpoczął praktykę prawniczą jako adwokat, będąc wpisanym na listę adwokatów. W ocenie OSD wypadek samochodowy, sprawcą którego był K. B. nastąpił w okresie, kiedy K. B. nie był czynnym radcą prawnym, a pracował jako adwokat.

Zgodzić się należy z zarzutami odwołań, że wykonywanie zawodu adwokata przez osobę niewykonyjącą zawodu radcy prawnego, ale wpisaną na listę radców prawnych nie zwalnia

od odpowiedzialności dyscyplinarnej. Analiza szeregu przepisów ustawy o radcach prawnych, w szczególności art. 3 ust. 1, art. 23, art. 5 ust. 1 potwierdza takie stanowisko.

Art. 29 ustawy o radcach prawnych nie wymienia zawieszenia prawa do wykonywania zawodu jako okoliczności powodującej skreślenie z listy radców prawnych. Jeżeli radca prawny figuruje w aktualnym wykazie radców prawnych okręgowej izby radców prawnych w okręgu właściwej dla swego miejsca zamieszkania, to stosownie do art. 23 ustawy ma status radcy prawnego. Status ten powstaje z chwilą dokonania wpisu na listę radców prawnych i kończy się w momencie skreślenia z tej listy.

Bezpodstawnie zatem OSD utożsamiał osobę, która zawiesiła swoją działalność jako radca prawny z osobą skreśloną z listy radców prawnych - a tylko taka osoba traci status radcy prawnego, podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie obowiązków zawodowych radcy prawnego.

Umknęło uwadze OSD, że zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego i z tego wynika szczególnie obowiązek przestrzegania określonych standardów oraz zasad etyki i godności.

Trafnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zwrócił uwagę na oczywistą sprzeczność pomiędzy sentencją a uzasadnieniem orzeczenia. Minister Sprawiedliwości w analogicznym zarzucie stwierdził, że w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia OSD nie wskazał postępowania dyscyplinarnego co do tego samego czynu radcy prawnego K. B., które zostało prawomocnie zakończone, ani też takiego postępowania, które wcześniej wszczęte toczy się. Sąd ten bowiem jako przyczynę umorzenia wskazał brak legitymacji biernej obwinionego do odpowiedzialności dyscyplinarnej

przed OSD OIRP w Wałbrzychu wynikający z faktu, że wypadek samochodowy, sprawcą którego był K. B. nastąpił w okresie kiedy nie był on czynnym radcą prawnym, a pracował jako adwokat. Wobec takiego orzeczenia należy stwierdzić, że OSD nie tylko błędnie ustalił, że obwiniony nie podlega odpowiedzialności przed tym sądem, ale dodatkowo dokonał błędnej subsumpcji, przyjmując, że ustalenia te wypełniają dyspozycje art. 17 §1 pkt. 7 kpk w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

W konsekwencji stwierdzonych naruszeń prawa zaskarżone orzeczenie należało uchylić sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

O kosztach postępowania WSD orzekł na podstawie art. 706 ust 1 i 2 ustawy o radcach prawnych.